

Vienan ja Aunuksen miehiä kauppiaina Keski-Suomessa

Kun uhtualaisyntyinen Aleksei Mitrofanoff vuonna 1903 päätti muuttaa omistamansa liikkeen Laihialta, hän valitsi uudeksi sijoituspaikaksi Viipurin. Asia oli jo niin pitkällä, että uusi osoite ilmoitettiin sanomalehdissäkin. Mutta kuinka olakaan; tuleva kauppaneuvos sattui saman vuoden syksyllä poikeamaan Jyväskylässä. Hän pani merkille sen keskeisen sijainnin hyvien liikenneyhteyksien varrella ja päätteli, että tuo silloin vielä pienehkö, 3 000 asukkaan kaupunki voisi olla hyvä kauppapaikka. Niinpä hän teki täyskäännöksen, luopui Viipurista ja siirsi liikkeensä v. 1904 Jyväskylään.

Keski-Suomessa oli Vienan ja Aunuksen miehiä vakituksina kauppiaina jo viime vuosisadan jälkipuoliskolta alkaen. Suomen maakauppojen kalenteri vuodelta 1905 mainitsee mm. seuraavat nimet: Kenijeff Stefan, Haapamäki 1879, Popoff Timofej, Jämsä 1886, Sergejeff Stefan, Sumiainen 1888 ja Tiilikoff Vasili, Luhanka 1891. Laukkureina Keski-Suomen pitäjiä kiersi varmaan kymmeniä karjalaisia.

Seuraavaan artikkeliin on koottu nimiä, tietoa ja kuvia Keski-Suomessa vaikuttaneista karjalaisista kauppiamiehistä. Luettelo ei ole likimainkaan täydellinen. Tiedoiltaankin se on vajavainen ja sangen epätasainen, mutta antaa jonkinlaisen käsityksen karjalaisten osuudesta maakunnan taloudelliseen kehitykseen.

- 1) Ivanoff (Vihuri) Hilvana, Äänekoski 1926 (Kiestingistä)
- 2) Jekunen Ville, Pihlajavesi 1922 (Uhtualta)
- 3) Karila (Kondratjeff) Anna, Jyväskylä 1926 (Uhtualta)
- 4) Kenijeff Stefan, Haapamäki 1879
- 5) Klementjeff O, Keuruu 1895
- 6) Klementjeff P, Mänttä 1894
- 7) Kondratjeff Simo, Asunta 1897 (Uhtualta)
- 8) Kondratjeff Ivan, Mänttä 1895 (Uhtualta)
- 9) Laine Pauli, Jyväskylä 1923 (Vuokkiniemestä)
- 10) Lescheff F.G., Haapakoski 1902 (Vuokkiniemestä)
- 11) Lettijeff Vasili, Soini kk 1898
- 12) Malinen Valeri, Tikkakoski sotien jälkeen (Aunus, Petroskoi)
- 13) Marttinen Juho, Mänttä 1926 (Vuokkiniemestä)
- 14) Mitro Aleksei, Jyväskylä 1904 (Uhtualta)
- 15) Nekkula Heikki, Jyväskylä sotien jälkeen (Nekkula, Aunus)
- 16) Niemi (Loginoff) Simo, Suolahti 1923 (Vuokkiniemestä)
- 17) Nikitin Vilho, Lievestuore, sodan jälkeen (Aunus)
- 18) Juha Oksiala, Jyväskylä, sotien jälkeen Aunus
- 19) Palkin Juho, Säämäjärvi, Jyväskylä
- 20) Pankkonen (Trofimoff) Leo, Äänekoski 1932 (Uhtualta)
- 21) Pankkonen (Trofimoff) Pekka, Petäjävesi 1905 (Uhtualta)
- 22) Popoff Timofej, Jämsä 1896
- 23) Ritoniemi Riiko, Hankasalmi (Kontokista)
- 24) Sergejeff Stefan, Sumiainen 1888 (Uhtualta?)
- 25) Tiilikoff Vaseli, Luhanka 1891 (Uhtualta)
- 26) Tiilikainen Aleks, Jyväskylä mlk, Kuuhu (Uhtualta)
- 27) Tiilikainen Mikko, Keuruu, Asunta 1927 (Uhtualta)
- 28) Tiilikainen Jooseppi, (Uhtualta)
- 29) Väisänen Matti, Suolahti 1924 (Kontokista)

Luetteloa tarkastellessa huomaa, että suurin osa siinä mainituista kauppiaista on lähtöisin Uhtualta ja Vuokkiniemes-

tä, jotka Kiestingin ohella olivat perinteisiä, vahvoja laukkukaupan pitäjiä. Laukkukauppiaina näistäkin miehistä moni aloitti tai ainakin isä oli kulkenut Suomessa sumptsa selässä.

Kiestingin vähäinen edustus ei sinänsä ole mitenkään merkittävää, sillä kiestinkiläiset kävivät kauppaa pääasiassa Varsinais-Suomessa ja läntisen Uudenmaan rannikkoseuduilla.

Hilvana Vihuri, ent. Ivanoff syntyi Kiestingissä 1898 ja kuoli Äänekoskella 1952. Hänen vanhempansa olivat Vasili Ivanoff ja Iso, o.s. Bogdanoff. Kävi kansakoulun ja liittyi 10.6. 1920 Karjalan vapaaehtoiseen armeijaan ja oli kotipitäjänsä Kiestingin edustajana Vuokkiniemen maakuntapäivillä kesällä 1920. Kävi Kuusamon kansanopiston 1920—21.

Toimi laukkukauppiaina vuodesta 1922 kunnes osti oman liiketalon Äänekosken maalaiskunnasta ja perusti kaupan (1926—36). Siirtyi 1936 Äänekosken kauppalaan, missä harjoitti ruoka- ja sekatarvakauppaa.

Jekunen Ville, syntynyt Uhtualla 1886. Hänen isänsä oli Jeku Mitro ja äitinsä Darja, o.s. Sirkeinen. Kiertokoulun käytyään Jekunen oli vv. 1898—1914 puotipoikana ja kauppa-apulaisena kauppias S. Saarenpuulla Alavieskassa, Timo Popoffilla Jämsässä, S. Biminoffilla Riihimäellä, Villa Ipatoffilla Merikarviolla sekä Aleks Varpasaarella Vaskivedellä. Oleskeli Muurmannilla v. 1915—22.

Perusti sekatarvakaupan Pihlajavedelle 1923, hankki oman liiketalon 1928 sekä harjoitti kaupanteon ohella myös maanviljelystä.

Karila Anna syntyi Uhtualla 1890. Vanhemmat kauppias Iisakki Kondratjeff ja Maria, o.s. Popoff. Uhtualta hän tuli Iisakki-isänsä kontissa Keski-Suomeen. 10-vuotiaaksi vartutuaan hän ryhtyi liikealalla elantoon hankkimaan, sillä muu perhe palasi Karjalaan. Oltuaan ensi palveluksessa Petäjävedellä hän siirtyi Jyväskylään, palveli kuusi vuotta J.V. Hytösellä, seitsemän Lida Forsblomilla ja kaksi Mitrolla. Sitten hän kokemuksen näin kartuttua perusti oman liikkeen Vapaudenkadun varrelle, mistä se myöhemmin siirtyi Kauppakadulle. Karila Oy v:sta 1948.

Vasta 1960-luvun alussa hän luopui kaupanpidosta, mutta ei malttanut jäädä vielä eläkepäiviä viettämään, vaan kävi myyjänä useita vuosia toisessa kangaskaupassa.

1920-luvulla hänen kotinsa oli monelle jyvälahtelaiselle paikallaiselle ensimmäinen etappipaikka uudessa kotimaassa. — Anna Karila kuoli lähes 98-vuotiaana pari vuotta sitten.

Kenijeff Stefan perusti kiinteän kaupan Haapamäelle v. 1879.

Klementjeff O aloitti kaupankäynnin Keuruulla 1895, Klementjeff P vuotta aikaisemmin Mäntässä. Mainittakoon tässä, että Klementjeffejä oli kauppiaina kahden edellämämainitun lisäksi myös Vaskivedellä Klementjeff Aleks vuodesta 1890, Klementjeff Paavo Virroilla vuodesta 1892 sekä kaukana pohjoisessa Kemijärvellä (Klementjeff Gabriel 1901). On luultavaa, että osa heistä oli veljeksiä tai veljesten lapsia.

Kondratjeff Ivan perusti kaupan Mänttään 1895, Kondratjeff Simo Mänttään kaksi vuotta myöhemmin eli 1897.

Laine Pauli syntyi Vuokkiniemen Pirttilahdessa 1897. Tuli Suomeen laukkukauppias-isänsä jälkiä seuraten 1918, osallistui Vienan ja Aunuksen retkiin. Saikkonen Oy:n kangas- ja lyhyttavaraliikkeen palveluksessa Sortavalassa (johtajana oli Probus Rahikainen) vuodesta 1920, mistä siirtyi jo seuraavana vuonna Mitrolle Jyväskylään.

Vuonna 1923 Laine vaihtoi Keskon edeltäjään Keski-Suomen Tukkukauppaan, ja palveli tässä liikkeessä sen lopettamiseen saakka eli vuoteen 1941. Hän aloitti kotimyyjänä, jatkoi kauppatuotekustajana; kyvykkyys pantiin merkille ja 1935 hänet kutsuttiin liikkeen johtokunnan jäseneksi. Sotien jälkeen Pauli Laine oli Kesko Oy:ssä siirtomaaosaston johtajana 1947 alk.) Vuonna 1951 hänet nimitettiin Jyväskylässä sijaitsevan Leipäteollisuus Oy:n toimitusjohtajaksi.

Pauli Laineen henkilökuvaan kuului keskeisellä sijalla heimotyö; hän toimi aktiivisesti Karjalan Sivistysseurassa, Karjala-kerhojen keskusliitossa sekä kuului vuosia Säätiö Väinölän ja Domnan Pirtti -säätiön hallintoelimisiin. Hän oli mies, joka oli valmis paitsi sanoihin myös tekoihin.

Lescheff F.G. perusti kauppaliiikkeen Haapakoskelle 1902. Hänestä ei ole paljonkaan tietoja käytettävissä. Hän oli mahdollisesti vuokkiniemäläisiä juuriltaan.

Lettijeff Vasili toimi Keski-Suomen ja Etelä-Pohjanmaan rajoilla Soinin kirkonkylässä vuodesta 1898.

Malinen Valeri, synt. 1909 Petroskoissa, isä kauppias Josef Malinen, jonka kaupassa Sortavalassa Valeri oli ensin harjoittelijana. Harjoitti sitten leipomoliikettä Suojärven Kaipaassa 1932—37 ja perusti sekatarvakaupan. Alueluovutusten jälkeen siirtyi Jyväskylän lähelle Tikkakoskelle, missä ryhtyi pitämään ruoka- ja sekatarvakauppaa ja leipomoa.

Marttinen Juho oli syntynyt Vuokkiniemen Kivijärven kylässä 1890. Hänen vanhempansa olivat Risto (Riiko) Marttinen ja Iro, o.s. Lesonen. Kävi kansakoulun ja suoritti myöhemmin useita liikealan kursseja.

Kauppa-apulaisena Tmi P. Huovisella Parikkalassa

1905—08, John Ritamaalla Loimaalla 1908—16, kauppatuotekustajana Tmi Nylund & Waseniuksella Tampereella 1918—31 sekä Kauppiattien Pukutehtaassa 1931—33. Hoiti sen jälkeen yhdessä vaimonsa kanssa tämän 1920 Mänttään perustamaa kangas-, lyhyttavara- ja kirjakauppaa (Tmi Anna Siren).

Mitro (Mitrofanoff Aleksei) (1871—1952), syntyi Laihialla, missä hänen isänsä Ivan Mitrofanoff toimi kauppiana. Suoritettuaan kaupakoukurssin Aleksei Mitro toimi ensin liikealalla Pietarissa sekä joitakin vuosia kauppatuotekustajana Suomessa hän ryhtyi hoitamaan 1896 isänsä liikeyritystä. Vuonna 1904 hän siirtyi Jyväskylään (vaihtoehtoina olivat Pietari ja Tampere), mistä liikkeestä aikaa myöten kasvoi merkittävä kauppahuone (v:sta 1934 Mitro Oy), jonka johdossa Aleksei Mitro oli kuolemaansa saakka. Kauppaneuvoksen arvonimen hän sai 1941 samanaikaisesti Ville Mattisen kera.

Aleksei Mitro oli Vienan Karjalaisten Liiton perustajajäsen ja puheenjohtaja. Samaa vastuunalaista tehtävää hän hoiti Karjalan Sivistysseurassa v:teen 1936, yhteensä kolme vuosikymmentä. — Hänen elämänavaiheistaan on ilmestynyt kirja (Pertti Lehes: Aleksei Mitro, karjalainen kauppias ja yhdistysmies, KSS 1986).

Nekkula Heikki (1909—1987) syntyi Aunuksessa Nekkulan pitäjän Mägriän kylässä kauppiaan perheeseen. Kauppoja oli useita, mutta se ei suinkaan ollut Stalinin aikana suositus; perhe vangittiin ja tuetuksi tulivat Muurmannin ja Siperian rangaistuslaitokset.

Vuonna 1933 perhe pääsi pakenemaan Suomeen. Heikki ryhtyi kirvesmieheksi ja työskenteli mm. Salmissa, Suistamolla ja Suojärvellä (Wiborg Wood Oy:ssä). Sotien jälkeen Nekkulat hakeutuivat Jyväskylään, missä Heikki aloitti torikaupalla ja perusti poikiensa kera kenkälän firman Ky Veljekset Nekkulan, joka toimii edelleenkin. Jyväskyläläiset ja monet muutkin muistavat Neku-saappaat, jotka saivat teollisuusmessuilla mitalin.

Niemi Simo (1885—1961) syntyi Vuokkiniemen pokossalla. Hänen vanhempansa olivat Heikki Loginoff ja Anisia, o.s. Rettijeff. Kävi kansakoulun sekä suoritti myöhemmin kirjainpidon kurssit. Suomeen hän tuli nuorena poikasena ja ryhtyi liikealalle. Väliin tuli kuitenkin I maailmansota; hän oli Venäjän armeijassa itärintamalla.

Alan kokemusta hän hankki harjoittelijana setänsä kauppias Vasili Loginoffin liikkeessä Jurvassa, mistä siirtyi Aleksi Mitron palvelukseen Jyväskylään. Sekatavarakaupan osastajana Jurvassa 1910—16 ja Saarijärvellä 1916—18. Perusti oman kaupan Suolahden kauppalaan 1923. Hän toimi samalla Oravaisten tehtaan paikallisasiamiehenä paikkakunnalla.

Simo Niemi otti utterasti osaa yhteiskunnalliseen elämään, kuului moniin kunnallisiin lautakuntiin, Keski-Suomen kansanopiston johtokuntaan ja kaupan alan järjestöihin. Hän oli Karjalan Sivistysseuran kantajäsen ja kuului sen johtokuntaan useita vuosia.

Nikitin Vilho, syntynyt Aunuksessa 1901. Aloitti uransa kauppa-apulaisena, siirtyi Sortavalaan, jonne perusti kaupan; kolme myymälää 1939.

Tuli sotien jälkeen ensin Helsinkiin, mistä muutti Keski-Suomeen, Lievestuoreella. Rakensi sinne kauppatalon (sekatavara-, kangas- ja kenkäosastot).

Oksiala (ent. Okulow) Juho Jyväskylä (1896—1966) oli kotoisin Aunuksen Kenjärven pitäjistä Haljärven kylästä, Okulaisen talosta. Oli mukana I maailmansodassa ja palkittiin Yrjön ristillä. Kuului Aunuksen retken aikana A. Pajarin vapaaehtoisosastoon ja osallistui Vian viimeiseen kansannousuun.

Työskenteli heimosotien jälkeen puuteollisuudessa, mm. Viipurin Saha Oy, Wiborg Wood Co, Näätäojan saha; metsätyömaiden muonittajana Suojärvellä 1927—38, Kaipaan Kauppa Oy:n perustaja ja johtaja 1932—38, Kaipaan Tavara-Aitta Oy:n johtaja 1939.

Talvisodan jälkeen hän siirtyi Jyväskylään, missä jatkoi yritystoimintaa v:sta 1941 (sivuliike Kymin Tavara-Aitta 1942—47).

Palkin Juho, syntynyt Säämäjärven Tsuralahdessa 1893. Joutui nuorukaisena I maailmansotaan. Retki kesti viisi vuotata ja siihen sisältyi pitkä sotavankeus Saksassa. Toimi vuoden 1922 jälkeen mm. tallimestarina Valamossa. Harjoitti liha- ja kalakauppaa Jyväskylässä. Hän kuoli 1961.

Pankkonen Leo (1880—1948) syntyi Uhtualla. Vanhemmat kauppias Juho Pankkonen ja Tatjana Pankkonen. Leo tuli Suomeen jo 9-vuotiaana asiapojaksi kauppias Fedot Zigojefille Lahteen. Toimi sittemmin Mainiemen Höyrysaha Oy:n kaupanhoitajana 1894—1902.

Arvannostossa hän vapautui sotapalveluksesta ja matkusti kolmeksi vuodeksi opintomatalle Amerikkaan. Sieltä hän palasi kotiseudulleen Vian-Karjalaan, meni naimisiin ja perusti kaupan. Talvisin hän harjoitti laukkukauppaa Keski-Suomessa.

Siirryttyään lopullisesti Suomeen hän aloitti kaupankäynnin Kintaudelle 1928, toimi pari vuotta Jäppilässä, kunnes perusti vaatetusliikkeen Äänekoskelle 1932.

Leo Pankkonen toiminta Karjalan asiassa vuosina 1917—24 on niin laaja ja monipuolinen, että siihen palaamme toisessa yhteydessä. Minittakoon kuitenkin, että hän oli Karjalan Sivistysseuran ainsijäsen, kuului seuran johtokuntaan 1920-luvun lopulla ja tuki seuran pyrkimyksiä myös taloudellisesti.

Pekka Pankkonen (1883—1972) oli niinkään Uhtualta, mutta hän ja edellämainittu Leo eivät olleet veljeksiä; Pekan isä oli maanviljelijä Topias Pankkonen. Nuorena (1894) hänkin joutui Suomeen, ensin puotipojaksi Keuruun Pohjaslahteen kauppias Kenijeffille. Kauppaharjoittelijana hän ehti olla myös Asunnalla ja Haapamäellä.

Keuruulla ollessaan hän kävi kansakoulun (venäläisessä koulussa hän oli ollut kotipuolessa jo kaksi talvea) ja suoritti 1889 kauppakoulukurssin Helsingissä. Tämän jälkeen Pekka toimi konttoristina I. Timosen kaupassa Mäntässä sekä kaupanhoitajana Feodor Karjalaisella Vihdissä sekä Mitrofanofilla Rovaniemellä.

Vuonna 1905 Pekka Pankkonen perusti oman kaupan Petäjävedelle, mutta palasi viiden vuoden kuluttua synnyinseudelleen Uhtualle. Elinkeinoina siellä olivat kauppa ja maatalous, mutta jo kolmen vuoden kuluttua hän muutti takaisin Suomeen 1913 ja ryhtyi Kajaanin Kauppa Oy:n kaupanjohtajaksi. Itsenäiseksi yrittäjäksi hän asettui lopullisesti 1915 Petäjävedelle, missä hänen liikkeestään kehittyi yksi Keski-Suomen suurimmista maaseutukaupoista.

Pekka Pankkonen panos Karjalan asioissa on merkittävä. Hän kuului mm. Itä-Karjalan toimikuntaan sen elintarvike-

tarkastajana, moniin lähetystöihin ja oli Tarton rauhanneuvotteluissa Karjalan väliaikaisen hallituksen edustajana. Edelleen hän oli mukana KSS:n edeltäjän Vienan Karjalaisen Liiton toiminnassa ja vv. 1921—23 Karjalan Sivistysseuran rahastonhoitaja. Seuran täyttäessä 25 vuotta Pekka Pankkonen kutsuttiin sen kunniajäseneksi.

Mainittakoon, että Pankkonen aloittamaa liikeperinnettä Petäjävedellä jatkaa nyt Veijo Pankkonen.

Popoff Timofej (Timo), perusti kaupan Jämsään 1886.

Ritoniemi Riiko, synt. 1888 Kontokin Kenttjärven kylässä aloitti laukkukauppiaana. Perusti oman liikkeen Hankasalmen Säkinmäkeen 1920-luvulla ja kävi kauppaa vuoteen 1936 asti, jolloin muutti Perniöön.

Sergejeff Stefan kaupitsi Sumiaisissa vuodesta 1888.

Tiilikoff Vasili, perusti kaupan Päijänteen rantapitäjään Luhankaan 1891.

Tiilikainen Aleksi piti kauppaa Jyväskylän maalaiskunnassa Kuohussa.

Tiilikainen Mikko, (1907 Uhtua) jonka isä oli kauppias Va-

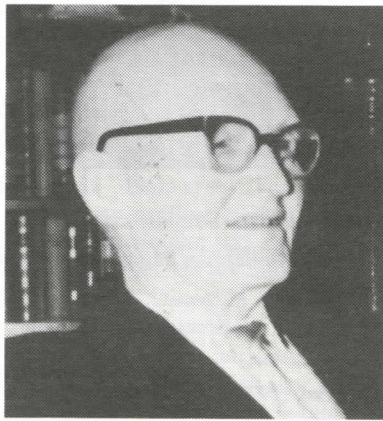
Matti Väisänen v. 1939 valmistunut uusi liiketalo Suolahdessa.

sili Tiilikainen, perusti sekatarvakaupan Keuruun Asunnalle 1927 ja hankki oman liiketalon 1932. Kaupan ohessa hän harjoitti myös maanviljelystä. Vielä on mainittava **Jooseppi Tiilikainen**, joka oli (?) mukana kauppayhtiössä veljekset Tiilikainen. — Tiilikaisten suku on lähtöisin Uhtuan Jyväälästä.

Väisänen Matti, (1890—1972) Kontokin Kenttijärvestä. Vanhemmat Nikolai Jeffrimoff ja Maria, o.s. Kenijeff. 14-vuotiaana hän tuli Suomeen juoksupojaksi ja kauppa-apulaiseksi Tanner & Mannerin liikkeeseen Laihialle. Aikaa myöten hän pääsi jo kauppamatkustajaksi.

Palveltuaan tässä liikkeessä kuusi vuotta hän perusti yhdessä liikeapulaistoverinsa kanssa 1911 kauppaliikkeen Soinin kirkolle nimellä Laine & Väisänen. Tämä yritys jäi lyhytikäiseksi, ja Väisänen muutti Jyväskylään Mitron palvelukseen tukkumyyjäksi ja kauppamatkustajaksi 1912—16.

Maailmansodan aikana Venäjän armeija kutsui reserviläiset palvelukseen 1915 ja Väisänen joutui matkapostiljooniksi (Vienan) Kemin ja Suomussalmen Raatteen välille. Tässä tehtävässä hän usein joutui matkustamaan aina Muurmanskiin saakka vastavalmistunutta rataa pitkin.

Karjalan kuohuntavuosien jälkeen Matti Väisänen toimi henkivakuutusyhtiö Salaman palveluksessa Kemissä sekä Itä-Karjalan ja Keski-Suomen piirissä piiritarkastajana v:teen 1924.

Vaihdettuaan kauppa-alalle hän hankki liiketalon Suolahdesta ja perusti Keski-Suomen Vesitehdas -nimisen yrityksen (myöh.nimellä oluttehdas Voima). Jo aiemmin 1922—23 hän omisti virvoitusjuomatehtaan Keuruulla.

Kaljatehtaan myytyään hän rakennutti suuren liiketalon Keiteleentien varrelle ja ryhtyi 1926 harjoittamaan ruokatavara-kauppaa. Seuraava vaihe oli kangas- ja valmisvaateliike, joka toimi v:sta 1936 nimellä Matti Väisänen Oy. Tämän ohessa hän harjoitti laajamittaista puolukkavientiä v:sta 1927 lähtien ja kuului Suomen Marjanviejienliiton johtokuntaan. Hänen likeyritysrypäksensä kuului myös elokuvateatteri Kuvala.

Väisänen kiinnostui myös rakennustoiminnasta ja rakennutti kauppalaan toistakymmentä rakennusta. Hän oli monipuolisesti mukana paikkakunnan taloudellisessa ja henkissä kehittämisessä. Talousneuvoksen arvonimen hän sai 1950.

Hänet tunnettiin omaperäisenä ihmisenä; Vesi-Matista syntyi koko joukko kaskuja, joita paikkakunnalla vieläkin muistetaan. — Viittaamme tässä numerossa alkaviin Matti Väisänen muistelmiin Vienan oloista vv. 1917—22.

Eri lähteistä koontu: SAKARI VUORISTO

Tietoa valokuvista

Lehtemme edellisessä numerossa julkaisimme kaksi valokuvaa 1920-luvun alun Kyminlinnasta, kaksi perhekuva, ja pyysimme tietoja lukijoiltamme. Ja tietoa tulikin.

Vammalasta soitti Outi P i h l a i s t o , o.s. Mäkinen, ent. Mäkyshkin. Hän oli tullut Karjalasta (Suopasvaarasta) tällä 1922 ja käynyt kansakoulun Kyminlinnassa. Oikeanpuoleisen kuvan perhe oli tuttu, Hokkisia Suopassalmesta. Perheenäidin nimi ei tullut mieleen, mutta lapset ovat Taimi, Mikko ja Pekka. Heidän vaiheistaan Outi tiesi varmuudella kertoa sen verran, että Pekka eli myöhemmin Meltosjärvellä ja siellä hänen jälkeläisensä asuvat nykyin.

Oulusta tuli puhelu samana iltana ja langan päässä oli Kyminlinnan ja Maikkulan opettaja Toini K ä l v i ä i n e n , joka tammikuussa vietti 92-vuotispäiviään. Hän kertoi, että oikeanpuoleisessa kuvassa on Paro Hokkinen sekä edellämäinnet lapset, vasemmanpuoleisessa Larisen perhettä kolme sukupolvea. He palasivat takaisin Karjalaan, mutta isommat lapset ehtivät käydä koulua Kyminlinnassa Toini Kälviäisen opissa. Nuoren vaimon (pikkulapsi sylissänsä) mies oli kaatunut Karjalan nousussa 1922.

Parhaat kiitokset molemmille auttajillemme!

Mutta ei tässä kaikki

Hieman ennen lehden valmistumista posti toi kirjeen Ruotsista, Hoforsista. Sen lähettäjä on oheisen kuvan nuori tytön. Näin hän kirjoittaa:

”Olin yllättynyt huomattavasti Karjalan Heimossa oman kuvani, jossa olen pienenä koululaisena Kyminlinnassa. Olen Taimi (Tatjana) S i i l a m a o.s. Hokkinen, syntynyt Jyskyjärven Suopassalmella. Tullessani Karjalasta olin noin 6-vuotias (synt. 1915) ja nyt olen jo täyttänyt 75 vuotta (12.1. tänä vuonna).

Kuvassa on äitini Maria (Matro) Hokkinen (ent. Fokin) ja kaksi veljeäni, Pekka s. 1908 ja Mikko s. 1916. Isäni Vasili ja sisareni Hekla puuttuvat kuvasta, sillä he olivat muualla ansiotyössä. Sisareni meni naimisiin samasta kylästä olleen miehen kanssa ja he palasivat Karjalaan. Se matka oli onnettomuudeksi. Heille jäi sinne perillisiä, joita olen nyt tavannut.

Olin naimisissa kiestinkiläisen Tuomas Karvosen kanssa, joka kaatui viime sodassa ja toisessa avioliitossa Heikki Siilaman (ent. Sergejeff Luvajärvestä) kanssa. Ruotsissa olemme asuneet kauimmin. Täällä asuvat myös lapseni perheineen. Täällä ovat kuolleet äitini (80 v), isäni (96 v) sekä mieheni viisi vuotta sitten. Veljeni Pekka ja Mikko kuolivat Suomessa.